

วิธำเนมการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์อิทธิพลของภาษาเขมรที่มีต่อการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ที่พูดภาษาเขมรในจังหวัดบุรีรัมย์ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาอิทธิพลของภาษาเขมรที่มีต่อขอบทรวงคาง ๆ ในการพูดและการเขียนภาษาไทยในคานเสียง ศัพท์ และโครงสร้าง ของนักเรียน

ขั้นคำเนมการ

ศึกษาคานควำเรื่องอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีต่อการเรียนรูภาษา วิธสอนภาษา ปัญหา การสอนภาษาแก่เด็กที่พูดภาษาถิ่น ตลอดจนศึกษาหลักสูตร แผนเรียน เอกสาร หนังสือคำรำ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้พิจารณาถึงความ เป็นตัวแทนของประชากร ที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ที่พูดภาษาเขมร โดยมีวิธเลือกตัวอย่างประชากรดังนี้

1. อำเภอประโคนชัยเป็นอำเภอมที่มีประชาชนพูดภาษาเขมรมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบ กับอำเภอนอื่นในจังหวัดบุรีรัมย์ จึงเลือกเอานักเรียนในอำเภอประโคนชัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง ประชากร

2. กำหนดจำนวนตัวอย่างประชากร 100 คน เป็นนักเรียนที่พูดภาษาเขมรซึ่ง กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2524 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขต อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกักรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยคัก จำนวนนักเรียนที่ไม่ได้พูดภาษาเขมรในชีวิตประจำวันออก ส่วนที่เหลือเป็นนักเรียนที่พูดภาษาเขมร ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างแบบธรรมคจากจำนวนนักเรียนที่พูดภาษาเขมรตามจำนวนคักคอปนี้

2.1 โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอคือ โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม จำนวน 40 คน

2.2 โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบล 2 โรงเรียนคือ โรงเรียนบ้านบุญวิฑูรย์ธรรม
และโรงเรียนสหมิตรพิทยาคม จำนวนโรงเรียนละ 30 คน รวมเป็น 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์อิทธิพลของภาษาเขมรที่มีต่อการพูดและเขียน
ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แห่งที่พูดภาษาเขมรในจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการวิจัยที่
จะใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสร้างเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล จึง
แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลด้าน
การพูด และด้านการเขียน มีรายละเอียดดังนี้

ก. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการพูด ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. เครื่องบันทึกเสียง
2. แถบบันทึกเสียงแบบคasset จำนวน 25 คasset
3. กระดาษสี่เหลี่ยม และสี่คด ขนาด 9×15 จำนวนสี่ละ 2 แผ่น
4. รูปภาพสี่ขนาด 7×10 จำนวน 17 ภาพ มีภาพต่อไปนี้
 - 4.1 ผลทุเรียน
 - 4.2 นอชหนา
 - 4.3 ส้มปะรอก
 - 4.4 ลางสาบ
 - 4.5 ดอกกุหลาบ
 - 4.6 ภาพทิวทัศน์ต้นตมมะพร้าวและทะเล
 - 4.7 ภาพทิวทัศน์แม่น้ำและภูเขา
 - 4.8 ภาพน้ำตกจากภูเขา
 - 4.9 ภาพเรืออยู่ในน้ำ
 - 4.10 ภาพปลาหมึก
 - 4.11 ภาพเข็กหญิง
 - 4.12 ภาพเข็กชาย
 - 4.13 ภาพนกพิราบ

4.14 ภาพทิวทัศน์กว้างอาทิตย์ขอบฟ้า

4.15 ภาพสุนัข

4.16 ภาพปูเสฉวน

4.17 ภาพนกยูง

ข. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการเขียน ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. หัวข้อเรียงความ 4 หัวข้อ คือ

1.1 ครึ่งหนึ่งในชีวิต

1.2 ประวัติของชาติเรา

1.3 เมื่อมองเห็นสิ่งแดง

1.4 เมื่อมองเห็นสีเหลือง

2. กระดาษสีเหลืองและสีแดง ขนาด 9" X 12" สีละ 2 แผ่น

ตอนที่ 2 เครื่องมือสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพูด และการเขียน สำหรับเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนส่วนใหญ่มาจากผลงานวิจัยของ ไชลรี ปราโมช ณ อุบลราชธานี (2521) เมื่อสร้างเกณฑ์เสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสม และแก้ไขจนเป็นที่พอใจ จึงขอหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยส่งผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อเป็นผู้ตรวจเกณฑ์ อันประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย 2 ท่าน ด้านภาษาเขมร 1 ท่าน และด้านการสอนภาษา 2 ท่าน ดังรายนามต่อไปนี้

1. ศาสตราจารย์จรูญ ฝั้นนีย์ นาคกรรพ คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสอนภาษาไทย
2. รองศาสตราจารย์เนตรคุณ กุณาธิ์ระ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสอนภาษาไทย
3. รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ ภาพกมลอน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย - รามคำแหง ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสอนภาษาไทย
4. รองศาสตราจารย์อารีย์ สันชาติโกสัย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย - ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านการสอนภาษาไทย
5. อาจารย์อัญญา จิตต์พิชญาน คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านภาษาเขมร

เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความเหมาะสมของเกณฑ์แล้ว ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์นั้น

มาปรับปรุงจนเหมาะสม ศัพท์แก้ไขความผิดต่อไปนี้

เกณฑ์สำหรับวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการพูด

1. ข้อบกพร่องในการออกเสียงภาษา

ก. ข้อบกพร่องในการออกเสียงพยัญชนะต้น

1. / ก /

2. / ค /

3. / ง /

4. / จ /

5. / ช /

6. / ซ /

7. / ต /

8. / ด /

9. / ท /

10. / น /

11. / บ /

12. / ป /

13. / พ /

14. / ฟ /

15. / ม /

16. / ย /

17. / ร /

18. / ล /

19. / ว /

20. / ฮ /

ข. ข้อบกพร่องในการออกเสียงสระ

1. อะ

2. อา

3. อ^๓
4. อ^๔
5. อ^๕
6. อ^๖
7. อุ
8. อุ
9. เอะ
10. เอ
11. แอะ
12. แอ
13. โอะ
14. โอ
15. เอะะ
16. ออ
17. เอะะ
18. เออ
19. เื่อะ
20. เือ
21. เื่อะ
22. เือ
23. อัวะ
24. อิว

ก. การออกเสียงตัวสะกด ๘ मात्रา

1. แม่ กก
2. แม่ กง
3. แม่ กค
4. แม่ กน

5. แม่ กบ

6. แม่ กม

7. แม่ เกย

8. แม่ เกอว

ง. ขอบพระองค์ในการออกเสียงวรรณยุกต์

1. สามัญ

2. เอก

3. โท

4. ตรี

5. จัตวา

2. ขอบพระองค์ในคานาโครงสร้างของประโยค

ก. การเรียงคำเข้าประโยคผิด

1. การเรียงบทขยายประธานผิดที่

2. การเรียงบทขยายกริยาผิดที่

3. การเรียงบทขยายกรรมผิดที่

4. การเรียงคำเชื่อมประโยคผิดที่

5. การขาดคำเชื่อมสัมพันธ

ข. การขาดคำที่จำเป็นในประโยค

1. การขาดคำนาม

2. การขาดคำกริยา

3. การขาดคำบุพบท

4. การขาดคำเชื่อมประโยค

5. การขาดคำเชื่อมสัมพันธ

ค. การเพิ่มคำในประโยค

1. การเพิ่มคำกริยา

2. การเพิ่มคำบุพบท

3. การเพิ่มคำเชื่อมประโยค

3. ขอบพระองค์ในด้านความคล่องในการพูด

- ก. การหยุดพูดผิดที่
- ข. การหยุดพูดแล้วใช้เสียงแทรก
- ค. การพูดซ้ำโดยไม่จำเป็น
- ง. การเริ่มบทผิด
- จ. การแกการพูดผิด
- ช. การพูดหลังปาก

เกณฑ์สำหรับวิเคราะห์ขอบพระองค์ในการเขียน

1. ขอบพระองค์ในการใช้คำชนิดต่าง ๆ

- ก. การใช้คำผิดชนิด
 - 1. การใช้คำกริยาแทนที่คำนาม
 - 2. การใช้คำนามแทนที่คำกริยา
 - 3. การใช้คำเชื่อมสัมพันธ์รวมกับคำอื่นแทนที่คำเชื่อมประโยค
 - 4. การใช้คำเชื่อมประโยคแทนที่คำเชื่อมสัมพันธ์
 - 5. การใช้คำบุพบทแทนที่คำกริยา
- ข. การเลือกใช้คำชนิดเดียวกันผิดความหมาย
 - 1. การใช้คำกริยาผิด
 - 2. การใช้คำเชื่อมประโยคผิด
 - 3. การใช้คำบุพบทผิด
 - 4. การใช้คำเชื่อมสัมพันธ์ผิด
 - 5. การใช้คำวิเศษณ์ผิด
 - 6. การใช้คำลักษณนามผิด
- ค. การใช้ การ และ ความ ผิด
 - 1. การใช้ การ แทน ความ
 - 2. การใช้ ความ แทน การ
 - 3. การใช้ ความ เคมีขนาดานาม

2. ขอบพระองค์ในด้านการใช้ศัพท์สำนวน

- ก. การใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน
 - ข. การใช้คำไม่สื่อความหมาย
 - ค. การใช้ภาษาพูดแทนภาษาเขียน
 - ง. การใช้สำนวนภาษาเขมร
 - จ. การใช้คำทางระคาย
 - ฉ. การใช้คำฟุ่มเฟือย
 - ช. การใช้คำอุปมาอุปไมย
3. ขอบทพจน์ในคานโถงสร้างของประโยค
- ก. การเรียงคำเข้าประโยคผิด
 - 1. การเรียงบทขยายประธานผิด
 - 2. การเรียงบทขยายกริยาผิด
 - 3. การเรียงบทขยายกรรมผิด
 - 4. การเรียงคำเชื่อมประโยคผิด
 - 5. การเรียงคำปฏิเสธผิด
 - ข. การขาดคำที่จำเป็นในประโยค
 - 1. การขาดคำนาม
 - 2. การขาดคำกริยา
 - 3. การขาดคำบุพบท
 - 4. การขาดคำเชื่อมประโยค
 - 5. การขาดคำเชื่อมสัมพันธ
 - ค. การเพิ่มคำในประโยค
 - 1. การเพิ่มคำกริยา
 - 2. การเพิ่มคำบุพบท
 - 3. การเพิ่มคำเชื่อมประโยค
4. ขอบทพจน์ในการสะกดยกการันต์
- ก. ขอบทพจน์ในคานพจน์ชณะ
 - 1. การเพิ่มตัวพจน์ชณะ
 - 2. การขาดตัวพจน์ชณะ

3. การใช้พยัญชนะผิด
4. การสับตัวพยัญชนะ
5. การเขียนคำพ้องเสียงกันผิดคำ
- ข. ขอบกพร่องในเรื่องสระ
 1. การเพิ่มสระ
 2. การเขียนสระผิด
 3. การขาดสระ
- ค. ขอบกพร่องในเรื่องวรรณยุกต์
 1. การใช้รูปวรรณยุกต์ที่ไม่ต้องการ
 2. การขาดรูปวรรณยุกต์
 3. การใช้วรรณยุกต์ผิดรูป
- ง. ขอบกพร่องในคานตัวการันต์
 1. การเพิ่มตัวการันต์
 2. การขาดตัวการันต์
 3. การใช้ตัวการันต์ผิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยจากทางจังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อ วันที่ 2 มีนาคม 2525 ทางจังหวัดออกหนังสือถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 โรงเรียน เพื่อให้อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเหล่านั้นให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ผู้วิจัย
2. ผู้วิจัยเดินทางไปโรงเรียนที่กำหนด เพื่อให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรเขียนเรียงความ โดยเลือกเรื่องจากหัวข้อเรียงความตามหัวข้อที่กำหนดให้ ขนาดความยาวประมาณ 200 คำ ใช้เวลา 50 นาที ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 3 วัน
3. ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร เล่าเรื่องจากประสบการณ์หรือใ้บรรยายความรู้สึกจากการดูรูปภาพ คนหนึ่งๆ ใช้เวลาประมาณ 15 นาที ผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกเสียง ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้นประมาณ 12 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. นำข้อมูลการพูดที่บันทึกเสียงไว้มาถอดเทปตามเสียงพูด ด้วยตัวอักษรไทย
2. นำเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลที่สร้างขึ้น ไปวิเคราะห์ข้อมูลการพูด และการเขียน เพื่อหาขอบกพร่อง
3. นำขอบกพร่องต่างๆที่ได้ ให้ความสำคัญ การอธิบาย และกำาเฉลี่ย
4. นำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากข้อ 3 เสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย